

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie[®]
Heikant/Quirijnstok

Een nieuw pastoraal jaar: wij, (nog steeds) vol vertrouwen onderweg!

Het valt u waarschijnlijk direct op; een nieuw pastoraal jaar, maar geen nieuw thema. Dat klopt. We verlengen voor dit jaar het huidige thema, een bewuste keuze. Vol vertrouwen onderweg, het is nog net zo toepasselijk, misschien zelfs wel meer dan vorig jaar. Want ook al is er dan geen nieuw thema, in de viering van 11 september zullen we wel het nieuwe pastoraal jaar openen en zal ook aandacht geschonken worden aan de samenstelling van het nieuwe pastorale team; nieuwe, iets minder nieuwe en reeds bekende gezichten. Ook zij gaan vol vertrouwen op weg.

Onderweg is het volk van God al eeuwen. Onderweg zullen wij mensen altijd blijven. Maar ook als parochie blijven we onderweg. Soms is het fijn dat in een wereld waar van dag tot dag niets meer hetzelfde lijkt, sommige dingen blijven zoals ze zijn. Mooie dingen, belangrijke dingen, en dingen die we moeten koesteren. Maar soms ontkom je er niet aan, en veranderen dingen waar je bij staat, of je nu wilt of niet. Verandering is niet altijd leuk. Maar zolang we onderweg zijn en het samen doen, hebben we er alle vertrouwen in.

Wij

Een gemeenschap, een pastoraal team, voorgangers, lectoren, kosters, vrijwilligers... wij zijn niets zonder elkaar. Wij zijn één met elkaar. Een gemeenschap waarin we samen vieren, samen bidden, samen geloven, samen op weg gaan en samen werken voor het bestaan van onze parochie. Een gemeenschap waarbinnen we samen bouwen aan ons eigen deel van Gods grote koninkrijk. Een gemeenschap waarin en waarmee de wereld een stukje mooier maken. Voor elkaar, door elkaar en met elkaar. Samen zijn we wij.

In dit nummer

Een nieuw pastoraal jaar: wij, (nog steeds) vol vertrouwen onderweg!	1
Pastorale: De reis van ons leven	2
Van de bestuursafdeling	3
Nieuwe redactieleden gezocht!	3
Rob Tanke stelt zich voor	4
In de voetsporen van... 'Peerke Donders'	4
Vredesweek	5
Nieuws uit het Ronde Tafelhuis	5
Het werk van vele handen: Lector zijn is meer dan een stukje lezen	6
Nieuws van Zonnebloem Heikant-Quirijnstok	7
Oproep: Carpoolers gezocht!	7
Beelden in de kerk XII: Alfonsus	8
Stadscomponist presenteert bijzondere muzikale ervaring in Mariakerk	9
Godsdienstles	9
Ga eropuit: tips van de redactie	10
Alle registers open	12
Foto's/afbeeldingen	12
Colofon	12

Vol vertrouwen

Alles wat we doen, al die dingen waar we samen mee bezig zijn en waar we ons op richten, maar ook dat waar we ons door laten leiden, komt voort uit één ding: vertrouwen. Vertrouwen in de God die ons bindt en samenbrengt. Vertrouwen in de God die met ons meegaat wanneer we onderweg zijn. Vertrouwen in de God van “ik zal er zijn”. Maar ook vertrouwen in elkaar. Vertrouwen in ieders talenten en inzet, in ieders goede wil en betrokkenheid. Vertrouwen dat we op elkaar mogen steunen en rekenen. Vertrouwen in de gemeenschap die we vormen en de weg die we gaan.

Onderweg

Waren we vorig jaar vooral onderweg in een wereld die blijvend veranderde door Corona, inmiddels zijn we als

parochie onderweg met nieuwe vrijwilligers, koster, lectors en een bijna volledig nieuw pastoraal team. Na de keuze van Thea van Blitterswijk om zich te richten op haar werkzaamheden voor het Ronde Tafelhuis en het vertrek van Arockia en Jan Claassen zijn er inmiddels een aantal andere en nieuwe mensen die de kar (mee) trekken. Veelal over vertrouwde paden, maar, met nieuwe gezichten en meerdere wegen die naar Rome leiden, kunnen zomaar andere routes ontstaan. Nieuwe afspraken, nieuwe taakverdelingen, nieuwe plannen en initiatieven, wie weet waar de weg die voor ons ligt ons brengt. De tijd zal het leren; een volk op weg gezet, we zijn onderweg!

*Namens het pastorale team,
Eveline Sitskoorn*

Pastorale: De reis van ons leven

Wat een zomer! Mopperen over het weer zal wel een oer-Hollandse aangelegenheid blijven, maar aan zon deze zomer geen gebrek. Vorig jaar hadden we in juni stralend weer, en was het snel daarna gedaan met de mooie dagen en lange warme zomeravonden. Dit jaar zitten we inmiddels in augustus en nog steeds kunnen we volop genieten. Vrijheidsbeperkingen kennen we ook nauwelijks meer, gelukkig maar. De terrassen zitten weer vol, de horeca kan de geleden verliezen weer een beetje goedmaken. Attractieparken worden weer volop bezocht, we trekken er massaal op uit. En we hebben het nodig. Met corona nog vers in het geheugen en helaas nog niet achter ons, dringen zich nieuwe zorgelijke ontwikkelingen op. Stijgende energierekeningen, boodschappen die fors duurder zijn, steeds meer mensen halen maar net, of net niet, het einde van de maand. Dus die zon, die vaak alles toch net een beetje vrolijker maakt, die kunnen we goed gebruiken. Even ontsnappen aan die sombere berichten.

Ook vakanties kunnen weer, de cijfers laten zien dat mensen het weer gedurfd hebben, een vakantie boeken naar het buitenland. Maar wat de cijfers ook laten zien, is dat veel mensen toch weer kiezen voor een vakantie dicht bij huis. De afgelopen twee jaar deed wie weg wilde dat veiligheidshalve toch maar in Nederland of net over de grens. De risico's van de codes geel, oranje en rood weerhield veel mensen ervan om ver weg te gaan. Vertrekken was vaak het probleem niet, maar de terugreis.... Een onverwacht positieve coronatest vlak voor vertrek kon de boel danig in de war schoppen.

En wat bleek? Veel mensen die noodgedwongen een vakantiebestemming zochten in eigen land ontdekten ineens wat Nederland voor moois te bieden heeft. Vakantiegeeluk bleek niet altijd af te hangen van het afgelegde aantal kilometers. Mooie en goede dingen blijken soms dichterbij dan gedacht. Misschien staren we ons wel te vaak en te veel blind op dingen die ver weg, en daardoor misschien wel onbereikbaar lijken. En dan ineens vinden we, omdat het gedwongen anders moest, net zo mooie dingen dichtbij huis.

Zou dat voor ons geloofsleven niet ook zo zijn? Halen we ons bij het denken over en invullen van ons geloof dingen in ons hoofd die te hoog gegrepen zijn? Dingen die we heel graag willen realiseren, of onszelf willen opleggen terwijl we eigenlijk bang zijn dat ze onhaalbaar of onbereikbaar zijn? We zouden er moedeloos van kunnen worden. Misschien is de periode die achter ons ligt een mooie aanleiding om te bedenken dat we, als we iets minder ver proberen te reiken, heel goed dingen tegen kunnen komen die ons ook brengen waarnaar we zochten en waarnaar we op weg waren.

Tijd, zo weten we, bestaat niet voor God. En afstand? Dat al helemaal niet. Ik denk dat God het prima vindt als we besluiten om dicht bij huis blijven. Als we niet voor ver, groots en “all-inclusive” gaan, maar naast ons kijken. Als we onze bestemming zien in kleine dingen voor mensen dichtbij.

En het vakantiegevoel dan? Dat zal er zijn als we thuiskomen voor die laatste keer, na onze laatste reis. Vol verhalen en ervaringen. Onbetaalbare daden en herinneringen die ons rijk gemaakt hebben. Die ons leven, en dat van anderen, betekenis gaven. Na die reis zijn we thuis, voorgoed. En dan kunnen we zeggen; dit was de mooiste reis. Dit was de reis van ons leven.

Eveline Sitskoorn

Van de bestuurstafel

Fijn dat we de vakantietijd (bijna) achter de rug hebben. Ik gun iedereen natuurlijk alle vormen van onthaasting en plezier, maar het is niet de meest comfortabele tijd om de bijdrage voor de volgende 'Mooi Meegenomen' te schrijven. Ik doe dat op de dag dat we nog volop in een hittegolf zitten. Maar omdat we in deze periode maar één vergadering hebben gehad valt er niet te veel bij te praten om u op de hoogte te houden.

Het parochiebestuur kwam bijeen op 15 juli. Die middag waren door de sollicitatiecommissie ook de kandidaten uitgenodigd voor de invulling van de vacature van Pastoraal Werker. Afsproken is te proberen aansluitend de conclusie te trekken of en wie geschikt is om voor te dragen voor aanstelling. Daarna moeten nog afspraken worden gemaakt over arbeidsvoorwaarden en kennismaking met het pastorale team. De vakantieperiode maakt dat enigszins lastig maar zeker niet onmogelijk. Het voornemen is om betrokkene in dienst te nemen per 1 oktober 2022.

Einde juni is gesproken met het bestuur van de Poolse parochie. Onze katholieke Poolse broeders en zusters maken al een aantal jaren gebruik van de Mariakerk voor o.a. de verzorging van eucharistievieringen op zondagmiddag. Dat gebeurt overigens elke week in zo'n zes kerken in de provincie. De bespreking verliep over en weer naar tevredenheid. Dit was de eerste keer dat de besturen van beide parochies elkaar ontmoetten en dat smaakt naar meer. Afsproken is om dat elk halfjaar voort te zetten. Wel hebben wij aangekondigd dat verhoging van de huur onvermijdelijk is. De toch explosief gestegen kosten voor verwarming zijn daar in forse mate debet aan.

Wat dat laatste betreft hakt die stijging natuurlijk ook fors in op onze exploitatie. Veel is al gedaan aan verduurzaming. Het gebruik van ledverlichting in de kerk is daar een voorbeeld van. Desondanks zijn de inspanningen ontoereikend om deze lastenverhoging voldoende op te vangen. We zijn dan ook naarstig op zoek naar oplossingen en maatregelen om die disproportioneel toegenomen lasten te compenseren.

Volgend jaar vieren we het 150-jarig bestaan van ONZE Mariakerk. De stuurgroep had eind juni zijn vervol-

bijeenkomst. Stappen zijn gezet en begin september komt de groep opnieuw bijeen. Dat wordt dan een 'aftrapbijeenkomst' en gaan werkgroepen aan de slag met de concrete voorbereiding voor die dag.

Tenslotte wil ik u toch niet onthouden dat, onder de 'bezielende' leiding van Denis, hij, Thea en Sonja het eindelijk nodig vonden om het parochiearchief een 'opschoningbeurt' te geven. Wat er lag, is naar beneden gebracht. Zo'n beetje in de warmste periode van 2022 maar het siert Denis, Thea en Sonja dat zij zich daardoor niet lieten hinderen! Het resultaat was indrukwekkend: de vergaderzaal was bijkans ontoereikend om alles op te slaan. De bestelde container bleek niet eens toereikend om de hele voorraad met verouderde stukken van de financiële administratie af te voeren! En dat moet de rest nog worden opgeschoond en afgevoerd ...

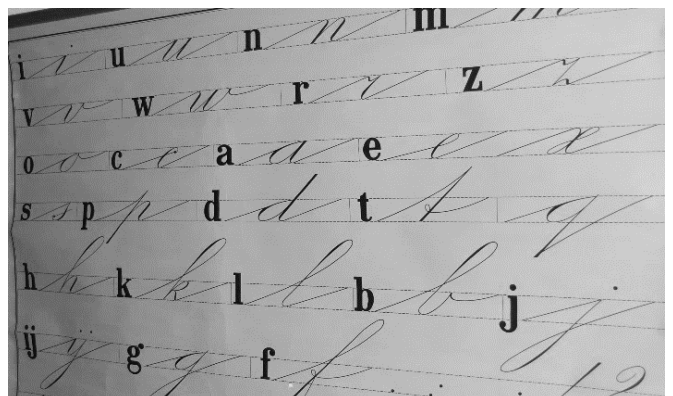

Laten we concluderen dat het allemaal voor de goede zaak is, we als het ware met een schone (archief)lei kunnen beginnen. Ik zie in elk geval uit naar weer wat meer acceptabele meteorologische weersomstandigheden en de opening van een nieuw pastoraal jaar. Het ga u goed!

Peter Liebrechts, secretaris

Nieuwe redactieleden gezocht!

De redactie van Mooi Meegenomen bestaat nog maar uit drie personen. Dat is eigenlijk te weinig om telkens een inhoudelijk goed parochieblad samen te stellen. Als jij het dus leuk vindt om mee te denken over onderwerpen voor Mooi Meegenomen en/of het leuk vindt om zelf stukjes te schrijven of mensen te interviewen, kun je contact met ons opnemen. Stuur dan een berichtje naar de redactie: mooimeegenomen@home.nl.

Rob Tanke stelt zich voor

Het echte nieuwe is er inmiddels wel een klein beetje af; vaste kerkgangers hebben hem al een paar keer voor zien gaan in de vieringen, maar bekend is hij misschien nog niet bij iedereen: het "nieuwe" lid van de Norbertijnengemeenschap in Tilburg en nieuwe medebewoner van de pastorie: Rob Tanke. Rob zal als lid van de gemeenschap voorgaan in de vieringen en zich als lid van het pastorale team onder andere bezighouden met catechese en het jeugd- en jongerenpastoraat. Hij stelt zich hier graag aan u voor.

Twee witte jurken spelen een belangrijke rol in mijn leven. De eerste is de trouwjurk van mijn moeder. Het huwelijk van mijn ouders was de start van ons gezin met mij twee jaar later, in 1964, als oudste zoon. Van haar trouwjurk heeft mijn moeder een doopjurk gemaakt. Door de doop hebben mijn ouders mij, mijn twee broertjes en zusje een richting voor ons levenspad mee willen geven; waarden en normen om ons leven vorm te kunnen geven. Zij hebben dat zo aan mij voorgeleefd dat dit mede de basis is geweest voor mijn keuze om, na de pedagogische academie, theologie te gaan studeren in Amsterdam.

Na mijn afstuderen heb ik voornamelijk in het onderwijs gewerkt. Ruim elf jaar ben ik werkzaam geweest als moderator op een middelbare school in Haarlem. De afgelopen zestien jaar heb ik op de Pabo in Amsterdam/Alkmaar en Zwolle gewerkt en in september start ik bij de Pabo in Breda.

De tweede witte jurk die bepalend is voor mijn leven, is mijn habijt. Vanaf 1986 ben ik in verschillende vormen verbonden geweest aan de abdij van Berne in Heeswijk Dinther. Sinds 2016 woon ik in een van de andere huizen van de abdij, namelijk Priorij de Essenburgh in Hierden. Sinds januari van dit jaar wisselde ik het wonen in Hierden af met het wonen en werken in Tilburg Noord, maar per 1 september ben ik definitief woonachtig in pastorie in Tilburg. Ik zie het als een spannende uitdaging om met elkaar op zoek te gaan naar nieuwe vormen van Kerk-zijn binnen de pluriforme context van Tilburg Noord. Daarnaast verheug ik me er steeds op om Harrie te verslaan bij het spelen van het kaartspelletje SkipBo.

Rob Tanke o.praem.

In de voetsporen van... 'Peerke Donders'

Gezinsbedevaart naar de zalige Peerke Donders in Tilburg

Op zaterdag 2 juli 2022 waren gezinnen met kinderen in de basisschool leeftijd, hun ouders en alle broertjes en zusjes via parochies in het bisdom Den Bosch uitgenodigd naar Tilburg te komen voor een bedevaart van één dag. De bedevaart-voor-één-dag zou een echte bedevaart zijn van 'samen onderweg zijn, en samen ontvankelijk zijn voor wat de dag ons geeft'. Het weer was in die zin een waar godsgeschenk bij zo veel buitenactiviteiten in en rond de Goirke Kerk en bij het 'Heiligdom aan de Heikant' in het Peerke Donders Park.

Om tien uur 's ochtends werd iedereen verwelkomd door pastoor Frank Lemmens, en hulpbisschop Mgr. Rob Mutsaerts. Paul Spapens vertelde in het kort het levensverhaal van Peerke. Om half elf kon men vervolgens aanschuiven bij diverse workshops. Er was een mogelijkheid om online je eigen bidprentje te maken met een afbeelding van Peerke op de voorkant of een bijdrage te leveren aan een stoeptekening in de vorm van een mysterieuze puzzel die uiteindelijk een fraaie afbeelding van Peerke tevoorschijn liet komen. Zeilbootjes van lege melkpakken met satéprikkers voorzien van een vloeipapiertje voeren in een kinderbadje. Ze waren door kinderen in elkaar geknutseld, nadat Han van Uden aan hen een spannend verhaal verteld had van Peerkes tocht door het regenwoud over de rivier de Marowijne naar het kamp van de melaatsen. In de kerk gaf pastoor Lemmens rondleidingen langs de glas-in-lood ramen met Peerkes beeltenis erop en naar de doopvont, daterend uit de 17de

eeuwse schuurkerk op het Goirke, waarin Peerke net als veel andere parochianen gedoopt is.

Om twaalf uur stond er vervoer gereed om de pelgrims naar het Peerke Donderspark in de Heikant te geleiden. Daar werd voor alle deelnemers een picknick op het gras verzorgd. Ook tijdens de mis van die middag diende het gras als zitplaats. Tussen de lunch en de afsluitende viering waren er nog een aantal workshops geïnspireerd op de zeven werken van barmhartigheid. De slotviering werd gecelebreerd door Mgr. de Korte, samen met Mgr. Mutsaerts, de Abt van Berne Denis Hendrickx en namens de redemptoristen pater Erinkveld. De viering werd zoveel mogelijk ondersteund door de medewerking van kinderen en muzikaal door het zingen van de Missa Peerke Donders van componist Harry Swinkels. Na het ontvangen en eten van enkele Surinaamse snacks trokken de pelgrims weer huiswaarts. Het was een heerlijke, zonovergoten dag. Men had niet beter kunnen wensen.

Hans Happel

Vredesweek

Van 17 tot en met 25 september vindt in het hele land de Vredesweek plaats. Deze editie staat volledig in het teken van Generatie Vrede: de generatie die burgers verenigt die in actie willen komen voor vrede - over grenzen en dwars door verschillen in huidskleur, gender en klasse heen. De vredesbeweging anno 2022 verbindt jong en oud in een gezamenlijke missie voor een vreedzame wereld. Van de generatie die zich nog herinnert hoe mensen massaal de straat op gingen tegen kernwapens, tot een nieuwe generatie jongeren die zich steeds meer zorgen maken over hún toekomst.

Door de oorlog in Oekraïne beseffen we des te meer dat vrede geen vanzelfsprekendheid is, maar een gezamenlijk project

waar élke dag aan moet worden gebouwd. Tijdens de Vredesweek van 2022 brengt PAX Generatie Vrede samen om het gevoel van onmacht in deze onzekere tijden om te zetten in hoop. We leren over conflict en vrede in heden en verleden, gaan de dialoog aan met verschillende generaties en zoeken antwoorden op de grote uitdagingen van onze tijd. Het is nu belangrijker dan ooit dat de Generatie Vrede van zich laat horen!

Meer informatie: www.vredesweek.nl

Nieuws uit het Ronde Tafelhuis

Bezoek van vluchtelingen uit Oekraïne

Op 21 juli kwamen in het Ronde Tafelhuis Oekraïense vluchtelingen op bezoek. Zij wonen nu tijdelijk op de Schans midden in de wijk, vinden langzaam hun weg. In het Ronde Tafelhuis maken zij kennis met ons werk, de Taallessen, mogelijkheden in de keuken en natuurlijk het spreekuur. Ook de Bibliotheek heeft die middag laten zien wat de mogelijkheden zijn.

Nieuw filmprogramma

In het najaar begint het nieuwe filmprogramma 'Taste of Identity'. Daarin staan films als Whiplash en The Violin Teacher op het programma. Onze selectiecommissie is op zoek naar een diversiteit aan films waarin het belang van goed en verantwoord onderwijs en coaching een plek heeft. Kwaliteitsfilms zonder uitzondering. De eerste filmavond vindt plaats op dinsdag 13 september en is dan steeds op de tweede dinsdag van de maand. Reserveert u vast?

Kennismaken met het Jodendom

Op 5 en 20 oktober ontvangen wij mevrouw Marlien Groeneveld van de Liberaal Joodse Gemeente Tilburg en

Amsterdam. Zij vertelt ons over de gang van het jodendom door de geschiedenis en in onze tijd. Rituelen, symbolen, verhalen en gebruiken. zij worden voor ons ontsluit op deze avonden.

Taal in de Keuken en Taalcertificaat

In september start ons nieuwe project Taal in de Keuken. Drie taaldocenten

gaan meekoken met onze vrijwilligers uit Syrië, Marokko, Somalië, Egypte en Afghanistan. Tijdens het klaarmaken van de maaltijden wordt niet alleen gesneden, geroerd en gekookt, maar ook stevig gewerkt aan het vergroten van de Nederlandse taalschat. In juni ontvingen onze taalleerlingen een certificaat waaruit blijkt dat zij bij ons Nederlandse les

hebben gevolgd. Iets waar alle studenten blij mee zijn, het is immers een erkenning van hun bereidheid om onze lastige taal te leren!

Lezing 'Het recht om te zijn'

Op donderdag 29 september houdt Ralf Bodelier vanaf 19.30 uur een lezing over zijn 'omgekeerde kruistocht' van Israël naar de Ardennen. Voor iedereen die toe is aan verdieping, maar niet weet waar te beginnen.

In januari 2020 vertrok hij vanuit Jeruzalem. Voor zijn lange wandeling van Jeruzalem naar Bouillon dacht Ralf Bodelier niet meer dan één jaar uit te trekken. Maar 2020 was niet het meest geschikte jaar om meer dan 4200 kilometer dwars door het Midden-Oosten, Turkije, de Balkan en de Duitstalige wereld te lopen. Het werd dus twee jaar wandelen. Of was het een pelgrimage?

Bodelier zelf spreekt over een 'Omgekeerde Kruistocht'. In omgekeerde richting liep hij dezelfde route die Godfried van Bouillon van 1096 tot 1099 aflegde als leider van de eerste kruistocht. Godfried reisde met het zwaard en tijdens zijn tocht kwamen 1,5 miljoen mensen om. Bodelier liep met niet meer dan een rugzak, een laptop en een onstilbare honger naar nieuwe verhalen en ideeën.

De lezing is een spannend en meeslepend verhaal van een geboren verteller. Vol nieuwe inzichten, opgedaan in talloze gesprekken in Israël en op de Westbank, in de vluchtelingskampen van Libanon en moskeeën in Turkije.

Voor meer informatie over ons programma: info@rondetafelhuis.nl of www.rondetafelhuis.nl

Het werk van vele handen: Lector zijn is meer dan een stukje lezen

In de voorbije edities van Mooi Meegenomen is aandacht geschonken aan mensen die zelfstandig of in groepsverband hun steentje bijdragen aan het reilen en zeilen in en om de kerk en de vieringen. Dit keer sprak ik met Leonie de Visscher, een van de lectoren.

Hoe lang ben je al lector?

Ergens rond 2000 ben ik ermee begonnen, dat is inmiddels dus ruim 20 jaar.

Hoe ben je lector geworden?

Tijdens een reis naar Miskolc, een zustergemeente in Hongarije, raakte ik in gesprek met iemand die in die tijd lector was, Ria van Sante. Ze vertelde me over haar ‘werk’ als lector en dat er hard nieuwe lectoren nodig waren. Al snel kwam de vraag of het niet iets voor mij zou zijn. Na wat gesprekken over wat het precies inhield, was de beslissing snel genomen. Het leek me leuk en zeker de moeite waard, dus waarom niet. Ik ging op reis naar Hongarije en bij thuiskomst was ik ineens een lector. Inmiddels zijn we 20 jaar verder. Het bleek dus inderdaad de moeite waard.

Was het een weloverwogen beslissing of grote stap om lector te worden?

Eigenlijk niet. Al van kind af aan is de kerk me zo eigen en vertrouwd, ik voel me er thuis. Vroeger liep ik voor school bijvoorbeeld soms nog even snel de kerk binnen om wat hulp en steun te vragen bij een proefwerk; de drempel was nooit heel hoog in die zin. Een rol gaan spelen in vieringen was een heel natuurlijk en bijna vanzelfsprekend iets. Eigenlijk wilde ik dat als kind al. Mijn broers waren vroeger misdienaar, maar hoe graag ik ook wilde, ik mocht dat niet zijn. Ik was altijd erg jaloers op ze. Tijden veranderen, en nu kan en mag iedereen die dat wil zijn steentje bijdragen. Gelukkig.

Heb je iets gedaan om te “leren lezen”?

Het lezen ging me vanaf het begin eigenlijk al goed af. Ik heb van nature de rust en een duidelijke stem, dat doet een hoop. Ook werden er in het verleden jaarlijkse instructiebijeenkomsten gehouden met Jan van Tilborg. Dan lazen de lectoren aan elkaar voor en gaven en kregen we tips en aanwijzingen van elkaar. Dat waren goede bijeenkomsten, van elkaar leerde je een hoop.

Vraagt het lezen om voorbereiding?

Ja. Er gaat wel wat aan vooraf voordat ik daar ga staan om te lezen. In het begin pakte ik de Bijbel erbij om te begrijpen wat ik aan het lezen was. In een stuk losse tekst mis je toch de context. Ik wilde weten waar het over ging, wat ik precies aan het lezen was. Ook maakte ik aantekeningen in de tekst, bij zinnen of woorden waar je op intonatie of komma’s moet letten, dat soort dingen. Inmiddels heb ik de lezingen al zo vaak voorbij zien komen dat ik de context ken, het gaat nu meer op routine. Hardop voorlezen bij het voorbereiden doe ik soms nog wel, de woorden uitspreken is toch anders dan ze alleen zien. Verder hou ik rekening met de liturgische kleuren van de viering. Ik pas mijn eigen kleding daarop aan. In de groene tijd voel ik me vrij om te dragen wat ik mooi en passend vind, op dagen met een bepaalde liturgische kleur pas ik mijn kleding daarop aan.

Maakt het voor jou persoonlijk verschil wat voor tekst je leest, of heb je teksten die je meer moeite kosten?

Ik heb soms wel moeite als het echt uitgesproken straffende of belerende teksten zijn. Dat past niet bij mijn persoonlijke godsbeeld, maar ik moet ze toch zo lezen dat de mensen die ernaar luisteren op hun eigen manier dat soort teksten kunnen ontvangen. Het is niet mijn boodschap die ik breng, maar de woorden moeten wel met zorg gebracht worden, of ze me nu persoonlijk aanspreken of niet. Er is een groot verschil tussen zuiver technisch lezen of met je gevoel lezen. De bedoeling is hoe dan ook op zo’n manier lezen dat de woorden en de bedoeling overgedragen worden en aankomen.

Wat doet het lezen tijdens de viering met jou?

Dat ligt voor een groot deel aan de emotie waarin ik zelf zit op dat moment. Als er privé dingen spelen die lastig of moeilijk zijn, en er is een tekst die me daardoor extra raakt, dan moet ik me daar wel voor afsluiten om mezelf daar op dat moment niet in te verliezen. Teksten met een positieve boodschap zijn eigenlijk altijd fijn om te lezen. Iets positiefs brengen is altijd goed. En zeker als het dan lukt om dat door je manier van lezen over te brengen dan voel je het ook zelf, dan is je opdracht volbracht en gelukt.

Wat betekent het lezen voor je?

Op een bepaalde manier voel ik me bevoorrecht om het te mogen doen. Je hebt een taak, een functie gekregen en daar iets mee mogen doen is bijzonder. De voorbeden goed lezen vond ik in het begin moeilijk. Het zijn niet zomaar woorden. Mensen moeten ze voelen en beleven, het moet ze raken. Want als het gebed de mensen niets doet, wat doen we daar dan? Om iets goed bij iedereen binnen te laten komen, moet wat je doet meer zijn dan voorlezen, het moet raken, je moet de diepte in. Pas als dat lukt, als lector, voorgangers en mensen in de kerk in de woorden die diepte en verbondenheid vinden, dan bidden we met z’n allen, dan zijn we gemeenschap en vieren we echt samen.

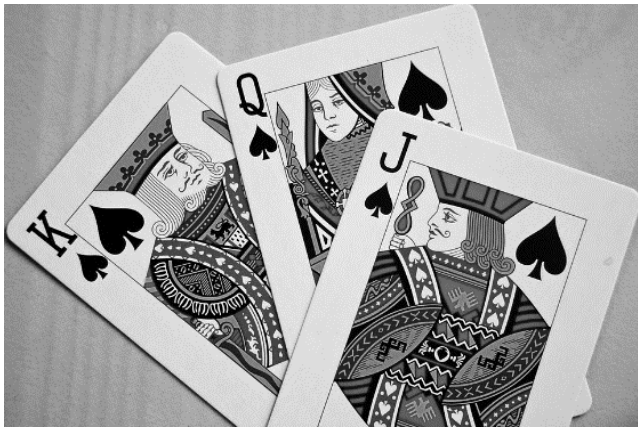
Eveline Sitskoorn

Nieuws van Zonnebloem Heikant-Quirijnstok

Oproep inloopmiddag

Iedere tweede donderdagmiddag van de maand een inloopmiddag gepland, van kwart voor twee tot vier uur in het Ronde Tafelhuis, Wagnerplein 4. Hierbij nodigen wij onze gasten van de Zonnebloem maar ook overige wijkbewoners van harte uit. Er is gelegenheid om samen een spelletje te spelen, zoals kaarten, sjoelen, rummikub. Maar het is ook mogelijk om gewoon gezellig een praatje met elkaar te maken. De kosten hiervoor bedragen met ingang van € 3,00, inclusief koffie of thee. Indien u daarnaast ook nog iets wilt drinken zoals bijvoorbeeld frisdrank of een advocaatje met slagroom etc. dan vragen wij hiervoor een bijdrage van € 1,50. De data voor 2022 zijn 13 oktober, 10 november en 8 december. Noteert u deze data alvast op de kalender.

Aanmelden Zonnebloem: deelnemers/vrijwilligers/bestuur

Het is ook nog altijd mogelijk is om u aan te melden als deelnemer van onze afdeling. Het gaat om mensen met een lichamelijke beperking, voor wie zelfstandig erop uitgaan niet zo vanzelfsprekend is. Wilt u meer weten van wat er mogelijk is binnen de Zonnebloem, neem dan contact op met onze secretaris, Marian Schipper, 013-4559013 of marian.schipper@ziggo.nl.

Ook zijn wij op zoek naar vrijwilligers die het leuk vinden om van tijd tot tijd iets te gaan ondernemen met een van onze gasten. Dit kan zijn een kleine activiteit of een bezoekje. Ook zijn er nog functies beschikbaar in het bestuur. Denkt u: dit is misschien wel iets voor mij, neem dan ook contact op met Marian Schipper.

Zonnebloem Heikant-Quirijnstok doet ook mee met de Rabo Clubkascampagne.

Heeft u een rekening bij de Rabobank en bent u tevens lid, dan kunt u in de periode van 5 tot en met 27 september uw stem uitbrengen. Hoe meer stemmen wij krijgen, hoe groter het bedrag is dat wij ontvangen van de Rabobank. En hiermee kunnen wij dan weer leuke activiteiten organiseren.

Bent u lid van de Rabobank en regelt u uw bankzaken online of via de Rabo App? Dan stemt u eenvoudig via de app of internetbankieren. Die werkt als volgt in vier stappen. U heeft hiervoor geen aparte stemcode nodig.

- Log tussen 5 en 27 september in op uw online omgeving of in de app.
- Klik op de knop "Service" (In de app vindt u de knop rechtsonder, bij internetbankieren staat de knop rechtsboven).
- Scrol nu helemaal naar beneden naar "Lidmaatschap" en klik hierop.
- Klik op "Rabo ClubSupport" en u kunt u stem uitbrengen op drie deelnemende clubs naar keuze.

Wij vinden het uiteraard fijn als u ook stemt op **Afdeling Heikant-Quirijnstok Zonnebloem**.

Wilt u ons steunen? Alvast bedankt.

Marian Schipper, secretaris Zonnebloem Heikant-Quirijnstok

Oproep: Carpoolers gezocht!

Met enige regelmaat ontvangen we berichten van mensen die graag naar de viering zouden willen komen op zondagmorgen, maar hier door gebrek aan vervoer niet toe in staat zijn.

Komt u op zondag met de auto naar de kerk, en zou u het geen probleem vinden om eventueel eens in de zoveel tijd iemand uit uw omgeving op te halen om mee te gaan? Of kent u iemand die graag zou komen maar dat niet zelfstandig kan? Geef uw of zijn/haar naam en adres dan door bij iemand van het pastorale team of via het secretariaat. Wie weet lukt het om iets van de grond te krijgen en kunnen we op deze manier een aantal mensen een groot plezier doen. Alvast hartelijk dank!

Beelden in de kerk XII: Alfonsus

Onze rondgang langs de beelden in de kerk zit er bijna op; we zijn weer aangekomen op het punt waar we begonnen, met nog één beeld te gaan, dat van de heilige sint Alfonsus. Afgezien van het feit dat hij bekend stond als een zeer wijs en hartelijk geestelijk leider is hij de stichter van de Redemptoristen, inderdaad, de orde waartoe ook Peerke Donders behoorde.

Alfonso Maria de' Liguori, ook wel Alfonsus van Liguori genoemd, wordt op 27 september 1696 te Marianella, een plaatsje in de omgeving van Napels, geboren. Hij is het eerste kind van welgestelde ouders, en krijgt een strenge en veeleisende scholing van privéleraren. Al op jonge leeftijd blijkt hij te beschikken over talent voor schilderen, speelt hij klavecimbel en heeft hij een dichtbundel gepubliceerd. Op 16-jarige leeftijd promoveert hij in kerkelijk- en wereldlijk recht en op zijn twintigste staat hij in geheel Napels bekend als een bekwaam en betrouwbaar advocaat.

Tijdens de uitoefening van zijn beroep ontdekt hij op zekere dag, na het voeren van een rechtszaak, dat wat hij met vuur had verdedigd, eigenlijk het onrecht was. Voor Alfonsus is dat het moment waarop hij zich realiseert dat het menselijk kennen en weten waar zo vaak op vertrouwd wordt, eigenlijk maar gebrekkig en onvolmaakt is. Dat besef heeft grote gevolgen: Alfonsus besluit priester te worden.

Na zijn theologische studie wordt hij op dertigjarige leeftijd tot priester gewijd en begint direct daarna met preken. Alfonsus vindt het erg belangrijk dat ook eenvoudige en ongeschoolde mensen het evangelie leren kennen en begrijpen. In zijn preken gebruikt hij daarom eenvoudige woorden. Door zijn taalgebruik is wat hij vertelde voor iedereen te volgen.

Hoewel hij daarmee velen weet te bereiken, waardeert niet iedereen wat Alfonsus doet. Hij ondervindt veel tegenstand van zijn vader, van de koning en enige tijd zelfs van de paus. Alfonsus bemerkt dat op het platteland nog veel meer behoefte is aan onderricht in de volkstaal dan in de steden. In de hoop in deze behoefte te voorzien, richt hij met zuster Celeste Crostarosa in 1731 een vrouwencongregatie op, de Redemptoristinnen. Een jaar later sticht hij de congregatie van de Redemptoristen, ofwel de Congregatio Sanctissimi Redemptoris (de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser). De voornaamste taak van deze congregaties is de volksmissie. Veel mensen zien God in die tijd als een god die moet worden gevreesd. De armen worstelen met dit Godsbeeld en voelen zich de dupe van God, kerk en adel. Alfonsus biedt ze een andere kijk op de dingen en benadrukt juist de goddelijke barmhartigheid.

De heilige Alfonsus heeft meer dan honderd boeken geschreven. Zijn Moraaltheologie is zeer bekend; niet voor niets is de heilige Alfonsus naast theologen en biechtvaders, patroon van in het bijzonder de moraaltheologen. In 1762 wordt Alfonsus door paus Clemens XIII tot bisschop van Sant'Agata dei Goti benoemd, na lang aarzelen of hij deze functie wel zal aanvaarden. Alle bijbehorende pracht en praal is niets voor hem. Hij gaat overstag en als Bisschop Alfonsus van Liguori neemt hij zijn bisschopsambt serieus: elke twee

jaar bezoekt hij de parochies en dorpen van zijn bisdom. Maar hij houdt zoals gezegd niet van pracht en praal. Er lopen veel verwaarloosde kinderen rond in zijn bisdom: vader en moeder werken of zijn van 's morgens tot 's avonds weg. Omdat Alfonsus het bisschopshuis toch te groot vindt, stelt hij de hele benedenverdieping open voor de arme kinderen. U ziet hem op het beeld in onze kerk met één van de kinderen op zijn arm.

Gezien zijn leeftijd en sterk afnemende gezondheid wil Alfonsus op een gegeven moment graag aftreden als bisschop. Meerdere keren verzoekt hij de paus hem van zijn bisschopsambt te ontheffen. Paus Clemens XIII antwoordt: "Je schaduw is genoeg om het bisdom te leiden". En paus Clemens XIV: "Het is voldoende als je je bisdom vanaf je bed bestuurt". Van paus Pius VI komt op 9 mei 1775 dan eindelijk de verlossende boodschap: "Je ontslag is aangenomen". Alfonsus verhuist naar het door hem gestichte klooster in Nocera degli Pagani bij Napels waar hij nog elf jaren zeer teruggetrokken leeft. Hij sterft er in 1787 op 90-jarige leeftijd.

In 1816 werd Alfonso zalig verklaard en in 1839 werd hij heilig verklaard door de Rooms-Katholieke Kerk. In 1871 werd hij tot kerkleraar verheven. Zijn gedachtenisviering is op 1 augustus. Bij zijn afbeeldingen is vaak een kruis te zien, dit verwijst naar het kruisbeeld dat hij droeg bij zijn rondgang door de straten om mensen uit te nodigen voor de viering.

Eveline Sitskoorn

Stadscomponist presenteert bijzondere muzikale ervaring in Mariakerk

Stadscomponist Mathijs Leeuwis maakte het ruimtelijke muziekstuk *T.I.L.B.U.R.G.* voor orgel, elektronica en ensemble VONK. Na dit al eens live te hebben uitgevoerd in de Broekhovense kerk, is het nu de beurt aan de Mariakerk. Op 1 oktober om 14.00 uur is de bijzondere concertervaring mee te maken.

Mathijs Leeuwis focust zich in zijn periode als stadscomponist van Tilburg op een aantal thema's: vergankelijkheid, bezieling en rituelen. Het kerkorgel is bij uitstek het instrument dat deze thema's met elkaar verbindt, al is het maar door de locaties waar je dit instrument vindt. Voor *T.I.L.B.U.R.G.* maakte de stadscomponist veldopnames van het orgel in de Heuvelkerk. In plaats van te focussen op gedefinieerde noten staat de werking van het orgel centraal in zijn muziek, bijvoorbeeld door de luchttoevoer af te snijden of juist extra aan te zetten. 'Ik heb de opnames van het orgel in mijn studio opgeknippt, verlengd en vertraagd, waardoor grote klankwolken ontstaan die langzaam verschuiven; het lijkt of ze stilstaan, maar zijn tegelijkertijd continu in beweging.'

In de Mariakerk gaan de gemanipuleerde orgelklanken de dialoog aan met het aanwezige orgel. De opnames worden afgespeeld via een quadrafonisch speakersysteem dat ruimtelijk in de kerk is geplaatst. De musici van het Tilburgse ensemble VONK verplaatsen zich door de kerk en tussen de speakers.

Leeuwis (1985) is multi-instrumentalist met een focus op pedal-steelguitar en een diepgewortelde fascinatie voor analoge geluidsbronnen. Hij opereert in 2021 en 2022 onder de titel stadscomponist van Tilburg in samenwerking met ensemble VONK. De functie is een initiatief van concertorganisatie De Link die als doel heeft om nieuwe gecomponeerde muziek beter onder de aandacht te brengen. Dit project komt mede tot stand met steun van Gemeente Tilburg en de Provincie Noord-Brabant.

Praktische informatie: zaterdag 1 oktober, inloop 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. De performance duurt circa 45 minuten. Kaarten à € 5,00 (inclusief koffie/thee) zijn te koop via www.delink.nl en/of aan de deur.

Godsdienstles

Toen wij eind 1968 vanuit de binnenstad van Tilburg naar de Heikant verhuisden, gingen mijn broers en ik in eerste instantie naar de lagere school aan De Schans. Zodra de Vlashofschool klaar was, gingen we daarnaartoe: die stond bij ons om de hoek. Op beide scholen kregen we godsdienstles van Harrie van de Berg. Het was altijd gezellig als Harrie in de klas verscheen. Ik kan me er verder niet veel van herinneren, anders dan dat we bijvoorbeeld de Geloofsbelijdenis en

dergelijke moesten leren. Toen ik in de zesde klas zat, werd er ook klassikaal aandacht besteed aan het vormsel.

Na de lagere school ging ik naar het gymnasium van Mill Hill. We schrijven 1971. De school was gevestigd in de Rooi Pannen aan de Dr. Ahausstraat. In die tijd was het nog een jongensschool die werd gerund en voor een deel bemand door 'fathers' (paters) van de orde van Mill Hill. (Een jaar later

werd het een scholengemeenschap met gymnasium, atheneum en havo, en kwamen er ook meisjes op school. Twee jaar daarna verhuisde de school naar Goirle.) De overgang naar de middelbare school viel mij wel mee, al was het wel even wennen dat je voor elk vak een andere leraar kreeg. Omdat het een kleine school was, was er voor veel vakken maar één leraar. Dat gold ook voor het vak 'Godsdienst'. Dat werd gegeven door father Harry van Thiel, een Mill Hill-missionaris die vele jaren in de Congo had gewerkt. Daar kon hij buitengewoon boeiend over vertellen. In de godsdienstles werd natuurlijk ruim aandacht geschonken aan de uitgangspunten van het christelijk geloof. Toen ik in de vierde of vijfde klas zat, werden de vijf pijlers van de islam ook behandeld.

Wat me vooral is bijgebleven van de lessen van father Van Thiel, zijn zijn verhalen over zijn belevenissen in de Congo. Daar heeft hij destijds zelfs een boek over geschreven: *Wij Ngombe, volk in Zaïre*. Het boek verscheen eerst in eigen

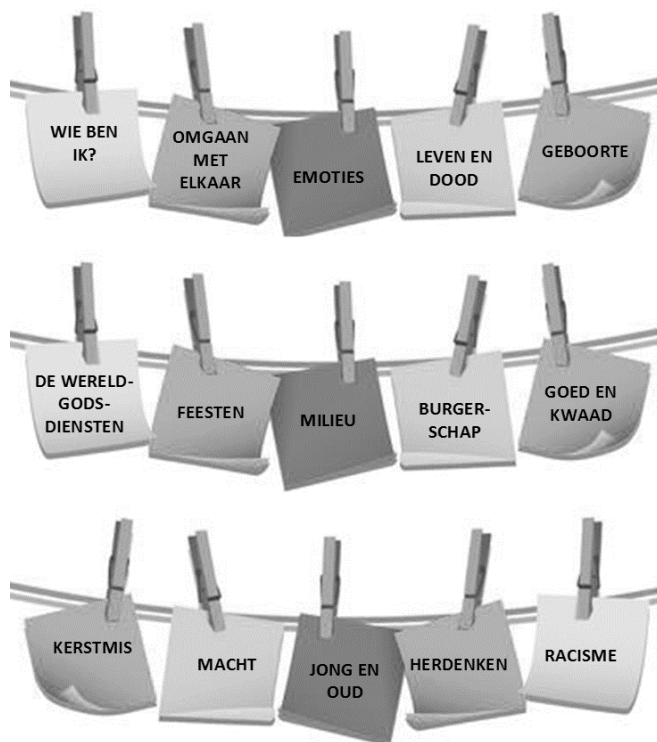
Ga eropuit: tips van de redactie

Beleef het Wonder Gouda

Een hink-stap-sprong terug naar 1566. Overal in het land komen dat jaar veger en blik van pas, want honderden katholieke kerken gaan aan diggelen. De beeldenstorm, zo gaat deze golf van vernielzucht heten. Maar Gouda ontspringt de dans. Het stadsbestuur doet een beroep op ieders trots en redelijkheid. Met succes: alle kunstschaten worden in veiligheid gebracht, waaronder altaarstukken die later in Museum Gouda zullen belanden. Aan hun zeldzaamheid en zeggingskracht – het zijn werken van de beste kunstenaars uit die tijd – danken ze hun internationale allure. Tijdens “Beleef het Wonder van Gouda” keren ze terug naar de kerk, die in 1572 protestants werd. Zo verandert dit ingetogen monument

beheer (met illustraties van mijn klasgenoot Paul Arts) maar werd later opnieuw uitgegeven voor BijEen. Wat ik onder andere fascinerend vond, was de taal die in de Congo werd gesproken, met heel veel woorden die door hun klank en beklemtoning duidelijk maakten wat er werd bedoeld. Ik kan me bijvoorbeeld het woord ‘no-no-no-nó’ herinneren dat zoiets betekende als ‘hij is uit de boom gevallen’.

Ondertussen is het vak ‘Godsdienst’ al lang vervangen door ‘Levensbeschouwing’ (zowel op de basis- als de middelbare school) en is het veel breder dan alleen de uitgangspunten van de verschillende religieuze stromingen in Nederland. Via via weet ik dat op Fontys PABO’s ook andere thema’s aan bod komen in de lessen Levensbeschouwing, zoals deze:

Kortom: een scala aan onderwerpen die horen bij de ontwikkeling die mensen doormaken als ze van kind opgroeien tot volwassene. Ik denk dat zowel de kinderen, leerlingen en studenten hierdoor beter worden voorbereid op hun latere leven.

Jan van den Berg

nog eenmaal in een levendige zestiende-eeuwse katholieke kerk vol kleuren, geuren, stemmen en klanken.

Naast de tijdreis in de Sint-Janskerk tuimel je ook in Museum Gouda naar de zestiende eeuw. Hier vind je de zogeheten cartons, de levensgrote ontwerptekeningen van de glas-inlood-ramen in de Sint-Janskerk. Sommige zijn wel tweeëntwintig meter lang. Over wonderen gesproken: ze zijn uiterst kwetsbaar, maar al die eeuwen intact gebleven! Wat de glas-inlood-ramen, altaarstukken en cartons gemeen hebben, is breekbaarheid. Die geldt nog altijd, zeker voor onze samenleving. Zij herinnert aan het verdraagzame klimaat in het zestiende-eeuwse Gouda. Motto: de vrijheid van de ander beschadig je niet – een belangrijke les; ook voor ons. Dankzij die tolerantie kunnen we 450 jaar later van zeldzame kunstschaten genieten. Te zien tot en met 1 oktober.

Informatie: www.museumgouda.nl

Twice keer Kunstmuseum Den Haag

“Natuurlijke pracht”: Kleuren met kracht, alsof ze niet vierhonderd jaar geleden, maar gisteren zijn gemaakt. Met verwondering én bewondering voor het hoogstaande vakwerk uit de zestiende tot en met achttiende eeuw geeft de *Terra Verde Collectie* - een privécollectie Nederlandse keramiek van wereldniveau - een inspirerend overzicht van Nederlandse majolica, tegels en Delfts aardewerk. Met een blauwe grond, gemarmerd, of met ‘Italiaanse’ gele decoraties: niet alleen de zeldzaamste voorwerpen zijn verzameld, maar ook nog eens in een gave conditie. In de tentoonstelling *Natuurlijke Pracht* is deze bijzondere collectie voor het eerst in het openbaar te zien.

“Cubis 3 Design 1981-1995”: Vazen van purschuim, kleurrijke interieurs, porseleinen kopjes voor bouwvakkers, een penduleklok met een vervormde spiegel en kunstogen: de ontwerpers Ton Hoogerwerf en Gerwin van Vulpen ontwierpen tussen 1981 en 1995 onder de noemer *Cubis 3 Design* vooral wat ze zelf leuk vonden. Dat resulteerde in spraakmakende objecten vol humor en dubbelzinnigheden die impliciet reflecteerden op maatschappelijke thema's en het ontwerpvak zelf. Deze tentoonstelling laat een fascinerend oeuvre zien, wars van dogmatische ontwerpprincipes, en een bepalende periode in de Nederlandse designgeschiedenis. Beide te zien tot en met 9 oktober. Informatie: www.kunstmuseum.nl

Nederlands Fotomuseum, Rotterdam

In “Typisch Nederlands” zie je telefoonmasten vermomd als bomen, en kiko's met camouflage, en de hondenpoepzuiger. Allemaal ‘typisch Nederlands’ volgens Jan Dirk van der Burg, die sinds 2018 de Fotograaf des Vaderlands is en in het najaar het stokje doorgeeft. Hij exposeert zijn kritisch-ironische observaties nu in het Nederlands Fotomuseum. Te zien tot en met 31 oktober. Informatie: www.nederlandsfotomuseum.nl

Eyecatchers. Philips Graphic Art 1910-1965

Hoe breng je de gloeilamp aan de man als niemand die nog kent? Philips-posters werden door kunstenaars gemaakt. Reclame maken is een kunst die elektronicaconcern Philips vanaf zijn beginjaren in de vingers had. Het schakelde bekende kunstenaars en ontwerpers in die opvallende reclameposters maakten. Die zijn te zien in het Philips-museum, gevestigd in het fabriekje in de Eindhovense binnenstad waar broers Anton en Gerard Philips eind 19de eeuw begonnen. De tentoonstelling laat de kleurige ontwikkeling zien van Philipsreclames tussen 1910 en 1965. Het reclamewerk volgde trouw de populaire stijlen uit die decennia, van art deco tot hallucinerende flowerpower. Te zien tot 31 oktober. Informatie: www.philips-museum.com

Museum Klok en Peel

Zoals de naam van het museum al aangeeft, worden hier informatie verstrekt over twee thema's: klokken en De Peel. Naast tijdelijke tentoonstellingen (nu over de koninklijke klokengieterij Eijsbouts en over het mysterie van de Peel) biedt dit museum een fascinerend beeld van klokken over de hele wereld en over de oorsprong van de klok, én over de geschiedenis, het heden en de (mogelijke) toekomst van Nationaal Park De Peel.

Informatie: www.museumklokkenpeel.nl

Wandeling van sporen koloniaal verleden en heden in Tilburg

Ook Tilburg heeft zo zijn sporen van het koloniale verleden dat nu nog doorwerkt. Carla Mohammed zette deze wandeling uit langs veertien ‘sta even stil’-plaatsen die inspireren tot een gesprek: het standbeeld van missionaris Peerke Donders, de Bleshof (vernoemd naar plantage-eigenaar Cornelis Bles) en meer. Duur van de wandeling is ongeveer anderhalf uur. Rondleidingen op aanvraag voor groepen tot tien personen via info@30juni1juli-tilburg.nl.

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Gedoopt

24 jul Rosie van Sprang
7 aug Mason de Palm

Overleden

18 jun Rina Verhoeven-van der Heijden (1940)
4 jul Frans Hermans (1945)
27 jul Ton van Loon (1951)
29 jul Ro Khemradj (1942)
15 aug Jan van den Broek (1937)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: www.norbertijnenparochiehq.nl
blz. 2: © Jan van den Berg
blz. 3: www.pixabay.com
blz. 3: © Jan van den Berg
blz. 4: © Rob Tanke
blz. 4: www.bisdomdenbosch.nl
blz. 5: www.paxvoorvrede.nl
blz. 5: © Het Ronde Tafelhuis
blz. 5: © Ralf Bodelier
blz. 6: © Eveline Sitskoorn
blz. 7: www.zonnebloem.nl
blz. 7: www.pixabay.com (2x)
blz. 8: © Eveline Sitskoorn
blz. 9: www.delink.nl
blz. 10: © Jan van den Berg (2x)
blz. 10: www.museumgouda.nl
blz. 11: www.kunstmuseum.nl
blz. 11: © Jan van den Berg
blz. 12: © Jan van den Berg

Nummer 325 van Mooi Meegenomen verschijnt in het week-einde van 22/23 oktober. Kopij graag voor 26 september aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2021:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
326	14 november	3/4 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 850 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactie: Jan van den Berg, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.

